

عنوان مقاله:

وضعیت اقلیت های دینی در دوره حکومت شاپور یکم

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات، تاریخ و تمدن (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

علی پیران - دانشجوی کارشناسی آموزش تاریخ دانشگاه فرهنگیان

امیررضا موجانی - دانشجوی کارشناسی آموزش تاریخ دانشگاه فرهنگیان

خلاصه مقاله:

شاپور یکم، پسر اردشیر بابکان و از برجسته ترین پادشاهان شاهنشاهی ساسانی بود که سیاست دینی قابل توجه و فعالی در مواجهه ه با پیروان اقلیت های دینی داشت، او در برهه حساسی که حکومت نوپای ساسانی در حال تثبیت و دین رسمیزرتشتی در حال تکوین بود، با مسیحیان، یهودیان، بوداییان و مانویان و پیروان دیگر مذاهب مهم، روبرو شد و موجب شدتا این پادشاه نگرش دینی و تدبیر قابل توجهی را در قبال اقلیت های دینی مذکور اتخاذ کند. شاپور اول، دارای شخصیتو روحیه ای مذهبی بود که تلاش میکرد تا میان دین و دولت موازنه ایجاد کرده و نقایص ناشی از اختلافات مذهبی را ازکشور رفع کند. در دوره پادشاهی شاپور تحولات مذهبی مهمی به وقوع پیوست که ظهور مانی از یک سو و ترقی دستگاهروحانیت زرتشتی از سوی دیگر، مهمترین این تحولات بودند. مانی در دوره شاپور به دربار او راه یافت و برای تبلیغ دینخود در قلمرو ساسانیان از وی اجازه کتبی گرفت و دین او در زمان شاپور، پیشرفتی شگرف داشت. دین مسیحیت که درحال پیشرفت و تبدیل شدن به دین غالب در غرب شاهنشاهی بود و همچنین یهودیت که سابقه حضور طولانی در ایرانداشت، نقش پررنگی را در جامعه آن روزگار ایفا می کردند. آیین بودا، در اوج توسعه خود در شرق قرار داشت و دولتساسانی ناگزیر با پیروان و عناصر آن دین هم برخورد کردند. در این پژوهش سعی شده است به روش توصیفی-تحلیلی، وضعیت چهار اقلیت دینی مهم دوره شاپور یکم یعنی مانویان، مسیحیان، یهودیان و بوداییان مورد بررسی قرار گیرد و باسنجش سیاست های تسامح گرایانه یا سخت گیرانه دینی شاپور اول و دولت ساسانی در تعامل با آنان، تا حد امکان، بهعلل و عوامل اتخاذ روش های برخورد با اقلیت های دینی توسط ساسانیان در دوره شاپور یکم پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

شاپور اول، ساسانیان، مسیحیت، مانویان، یهود

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1560208>

